

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 13 § i lagen om avträdelsepension

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om avträdelsepension ändras så att en lantbruksföretagare, som får avträdelsepension och som för att få pensionen i tiden ingått en förbindelse om att inte odla åker eller ingått en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker, skall kunna överlåta åkermark som omfattas av förbindelsen utan att överlåtelsen inverkar på utbetalningen av pensionen. De föreslagna ändringarna ger pensionstagarna möjlighet till sådana arrangemang beträffande äganderätten till brukningsenheten i fråga som beror på att förhållandena har förändrats efter det att avträdelsepensionen beviljades och de

nuvarande förhållandena inte kan anses strida mot lagens ursprungliga syfte.

Enligt propositionen skall en pensionstagare kunna överlåta äganderätten till ett odlingsbart åkerområde utan påföljder genom att förbehålla sig ständig besittningsrätt. Det föreslås också att delägarna i ett dödsbo under vissa förutsättningar skall kunna skifta en lägenhet eller en del därav som ingår i dödsboet i ett arvskifte utan att skiftet inverkar på pensionen till den som ännu får avträdelsepension.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2006.

MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Förbindelser enligt lagen om avträdelsepension

Avträdelsepension har åren 1974—1992 med stöd av lagen om avträdelsepension (16/1974) beviljats odlare som för förbättrande av jordbrukets struktur varaktigt avstår från att bedriva jordbruk. Enligt lagens 1 § anses avträdelsepension för förbättrande av jordbrukets struktur ha skett, om den har främjat bildandet av fortbeståndsdugliga brukningsenheter eller om åker som en följd av avträdelsepension har utgått ur jordbruksproduktionen. Avträdelsepension enligt lagen om avträdelsepension har varit vissa överlåtelser av tillskottsområde och förbindelser som gäller den åkermark och skog som avträdelsepensionen har utgått ur jordbruksproduktionen.

Genom en förbindelse att inte odla (en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion) och en försäljningsbegränsningsförbindelse har avträdelsepensionen förbundit sig till att inte använda eller arrendera ut brukningsenhetens åkrar eller ekonomibygnader för

lantbruksproduktion eller överlåta åker till någon annan än jord- och skogsbruksministeriet, en enskild odlare som tillskottsområde till en fortbeståndsduglig brukningsenhet, den blivande övertagaren av gårdsbruket som tillskottsområde till en fortbeståndsduglig brukningsenhet som är i dennes föräldrars ägo, miljöministeriet för att användas som skyddsområde eller till yrkesutbildningsstyrelsen för att användas som övningsområde vid undervisningen inom branschen. Det ovan nämnda avträdelsesättet blev möjligt genom en lag (565/1986) som trädde i kraft den 1 augusti 1986.

Utbetalningen av avträdelsepension fortsätter efter det att åldern för ålderspension har uppnåtts fram till pensionstagarens död, så länge som villkoren för erhållande av pension uppfylls i fråga om den brukningsenhet som är föremål för avträdelsepension. Utbetalningen av pension fortsätter under förutsättning att förbindelserna iakttas.

Lagen om avträdelsepension har ändrats efter 1992 så att de ursprungliga skyldigheterna i fråga om förbindelser har lindrats. Villkoren för försäljningsbegränsningsförbindelser

angående skogsmark och impediment lindrades först genom en lag (1337/1992) som trädde i kraft den 1 januari 1993. Enligt 13 § 1 mom. i lagen om avträdelsepension betraktas som försummelse att iaktta en förbindelse inte överlåtelse av mark för vilken avgivits en försäljningsbegränsningsförbindelse rörande skogsmark och impediment eller överlåtelse av beskogad mark för vilken avgivits en besogningsförbindelse eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker.

Genom en lag 366/1997 lindrades från och med 1997 också bestämmelserna om överlåtelse av mark, som omfattas av en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker, så att det blev tillåtet att överlåta mark som tillskottsområde till odlare. Genom en lagändring (226/2002), som trädde i kraft 2002, får pensionstagaren dessutom sälja åkermark som omfattas av förbindelsen som tillskottsområde till en lantbruksföretagare som är försäkrad enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) eller arrendera ut den med stöd av ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år, om köparen eller arrendetagaren förbinder sig att under minst fem år odla marken. Det är också tillåtet att överlåta ett område för att användas som sådant naturskyddsområde som avses i naturvårdslagen (1096/1996).

Som en följd av överlåtelsen har full avträdelsepension ändrats till minskad pension. Största delen av åtgärderna har dock vidtagits först efter det att pensionen har ändrats till minskad pension. Om pensionen redan har utbetalats som minskad pension har överlåtelsen inte inverkat på pensionen.

1.2. Förändrade förhållanden efter beviljande av avträdelsepension

Enligt 13 § 1 mom. i lagen om avträdelsepension indras pensionen om pensionstagaren inte iakttar försäljningsbegränsningsförbindelsen. Enligt 13 § 2 mom. kan pensionen dock indras delvis eller för viss tid eller beslut fattas om att pensionen skall betalas oförändrad om försummelsen att iaktta förbindelse bör anses vara ringa eller om vägande skälighetssynpunkter annars talar för det. Enligt 17 § 3 mom. har avträdelsepensionstagaren rätt att av pensionsanstalten

få ett bindande förhandsbesked om huruvida den åtgärd som han planerar leder till att pensionen enligt 13 § 1 och 2 mom. indras eller sänks.

År 2004 utbetalades 22 963 avträdelsepensioner, varav största delen, dvs. 22 451 pensioner, utbetalades som minskade pensioner eftersom pensionstagaren har fyllt 65 år eller får folkpension. Största delen av de avträdelsepensioner som fortfarande betalas ut har beviljats på grundval av en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion som ingåtts åren 1986 och 1987, dvs. för över 15 år sedan. Det har även förflutit över tio år sedan de avträdelsepensioner som senast har beviljats med stöd av lagen om avträdelsepension började betalas ut. Eftersom den genomsnittliga livslängden har ökat kommer avträdelsepensioner sannolikt att betalas ut länge ännu. Medelåldern bland alla dem som får avträdelsepension var i slutet av juli 2005 76,5 år och bland dem som får minskad avträdelsepension 76,7 år.

Pensioner enligt lagen om avträdelsepension beviljades senast 1992. Avträdelsepensionstagarna har redan uppnått hög ålder. Många av dem vill ännu under sin livstid sköta de angelägenheter som rör ägandeförhållandena på den brukningsenhet som är föremål för avträdelse. Efter det att förbindelserna har ingåtts har pensionstagarnas situation förändrats på olika sätt, vilket har lett till att pensionstagarna i större utsträckning ber om förhandsuppgifter om hur olika åtgärder som planeras inverkar på den fortsatta utbetalningen av pensionen.

En del av de åkrar som omfattas av en förbindelse har börjat odlas på nytt om de har hållits i odlingsbart skick och de finns på områden där lantbruksidkare behöver tillskottsområden. Därför används största delen av de odlingsbara åkrarna igen till lantbruksproduktion. I fråga om dessa åkrar har således målen att förbättra jordbrukets struktur enligt lagen om avträdelsepension uppnåtts. Även om en del av de områden som omfattas av en förbindelse inte längre är åkermark kan en del dock fortfarande anses vara åkrar. I synnerhet om det inte finns behov av tillskottsområden skulle avträdelsepensionerna ofta vilja överlåta äganderätten till åkrarna under sin livstid, i allmänhet till arvingarna. Avträdelsepensionstagarna eftersträvar dock ett sådant arrangemang som

möjliggör en fortsatt utbetalning av pensionen oberoende av en överlåtelse.

Under årens lopp har det också skett förändringar i många brukningsenheters ägandeförhållanden till följd av att den ena av markerna som får avträdelsepension har dött och därför har brukningsenheten övergått i dödsboets ägo. Enligt ärvdabalken (40/1965) har delägarna rätt att kräva att boet skiftas och den som får avträdelsepension har inte alltid möjlighet att påverka vilken del av den egendom som ingår i dödsboet han eller hon får vid eventuell avvitrning eller arvskifte. Detta medför mycket administrativt utredningsarbete för folkpensionsanstalten och myndigheterna på grund av att pensionstagaren begär förhandsuppgifter om hur olika sätt att göra arvskifte inverkar på pensionen.

Det är motiverat att lindra bestämmelserna om försäljningsbegränsningsförbindelser så att pensionstagaren kan vidta sådana åtgärder beträffande äganderätten till brukningsenheten i fråga som beror på att förhållandena har förändrats efter det att avträdelsepensionen beviljades. Överlåtelseerna är dock tillåtna endast om de inte kan anses strida mot lagens ursprungliga syften. Detta är befogat med hänsyn till pensionstagarnas höga ålder och deras behov att ordna brukningsenhetens angelägenheter ännu under sin livstid, vilket tydligt avspeglas i antalet ansökningar om förhandsanslut.

Även med tanke på förvaltningen av avträdelsepensionssystemet är det motiverat att minska på det utredningsarbete som den nuvarande lagstiftningen föranleder. På grund av pensionstagarnas höga ålder och i många fall även försämrade hälsotillstånd överförs vid behandlingen av ansökningar om förhandsuppgifter utredningen av ärenden enligt god förvaltning i betydande utsträckning på pensionsanstalten. Efter utredningsarbetet är situationen ofta den att förändringarna i brukningsenhetens ägandeförhållanden i många fall ändå inte har någon betydande inverkan på beloppet av den avträdelsepension som betalas ut när såväl bestämmelserna om beskogning som möjligheten att jämka åtgärdens verkningar på pensionen har beaktats.

2. Föreslagna ändringar

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås

att en avträdelsepensionstagare utan hinder av överlåtelsebegränsningarna skall kunna överlåta äganderätten till åkermark som omfattas av en förbindelse, under förutsättning att han eller hon förbehåller sig ständig besittningsrätt till det överlåtna området. Dessa åkrar har i allmänhet arrenderats eller arrenderas fortfarande som tillskottsområde till en annan brukningsenhet. Den föreslagna ändringen skulle ge en lösning på ett ofta förekommande problem, dvs. avträdelsepensionstagarnas önskan att ännu under sin livstid avgöra frågan om hur äganderätten till odlingsbara åkrar skall fördelas mellan arvingarna. Om ett område vid tidpunkten för överlåtelse av äganderätten är i pensionstagarens besittning kan området även efter det överlåtas genom arrende till en odlare som uppfyller villkoren i lagen om avträdelsepension, om innehavaren av besittningsrätten reserveras en sådan möjlighet i handlingen om överlåtelse av äganderätten. Om en sådan möjlighet inte har reserverats kan ett område endast arrenderas genom gemensamma avtal mellan avträdelsepensionstagaren och överlåtelsetagaren. Om ett område vid tidpunkten för överlåtelsen är utarrenderat kan ägandearrangemangen endast genomföras så att besittningen överförs till pensionstagaren och inte till ägaren efter det att arrendetiden har gått ut. Under ovan nämnda förutsättningar kan området också i ett senare skede arrenderas ut på nytt som tillskottsområde. Om överlåtelsetagaren trots förbehållen besittningsrätt ensam arrenderar ut åkermark till någon annan än en odlare som uppfyller villkoren i lagen om avträdelsepension, skall utarrenderingen behandlas som förseelse mot bestämmelserna om förbindelse, om avträdelsepensionstagaren kan anses ha godkänt överlåtelsetagarens förfarande.

Förslaget kan inte anses strida mot syftena i lagen om avträdelsepension eftersom åkerområdet antingen kvarstår i pensionstagarens besittning och iakttagandet av förbindelsen att inte odla fortsätter eller så förfogar en odlare som uppfyller villkoren i lagen om avträdelsepension över området. Således begränsar pensionstagarens besittningsrätt i tillräckligt stor utsträckning ägarens möjligheter att bestämma om användningen av åkermarken.

Avträdelsepension har också kunnat bevil-

jas så att överlåtelse av en och samma brukningsenhet har legat till grund för flera pensionstagares pensioner. När en eller flera avträdelsepensionstagare dör, övergår brukningsenheten helt eller delvis i ett oskiftat dödsbos ägo. Enligt 23 kap. 1 § 1 mom. i ärvdabalken äger varje delägare i ett dödsbo rätt att yrka arvskifte. På grund av bestämmelserna i äktenskapslagen (234/1929) och ärvdabalken har inte pensionstagarna alltid möjlighet att se till att åkermark som omfattas av en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion inte skiftas mellan de andra delägarna i dödsboet. Det är dock motiverat att åkrar och andra markområden kan skiftas på ett sätt som är så ändamålsenligt som möjligt med tanke på markanvändningen och så att dödsboets delägare inte får extra styckningskostnader.

Därför föreslås att det skall vara möjligt att en brukningsenhet som är föremål för avträdelse och som helt eller delvis ingår i ett dödsbo skiftas mellan delägarna i ett arvskifte i enlighet med ärvdabalken utan att skiftet inverkar på den delägares pension som ännu får avträdelsepension. Bestämmelsen skall tillämpas när det har gått minst 15 år sedan en sådan delägare ingick en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion.

Det föreslås att de ändringar som innebär lindrigare bestämmelser om avträdelsepensionstagarnas förbindelser tas in i 13 § 1 mom. i lagen om avträdelsepension, där det också föreskrivs om andra undantag som gäller förbindelser. De föreslagna ändringarna ger pensionstagarna, som uppnått hög ålder och ofta också har svag hälsa, en möjlighet att under sin livstid inverka på ägandearrangemangen beträffande brukningsenheten i fråga, dock så att lagens ursprungliga syften uppnås.

3. Propositionens konsekvenser

3.1. Ekonomiska konsekvenser

År 2004 fanns det ännu sammanlagt 22 963 avträdelsepensionstagare, varav majoriteten fick minskad avträdelsepension. Det året utbetalades avträdelsepensioner till ett belopp av sammanlagt ca 56,8 miljoner euro. Avträ-

delsepensioner kommer att betalas ut ännu under flera års tid eftersom utbetalningen fortsätter fram till pensionstagarens död, om förbindelsen iakttas.

Genom den föreslagna lagen ändras bestämmelserna i lagen om avträdelsepension beträffande förbindelsevillkor så att en pensionstagare kan vidta vissa överlåtelseåtgärder utan att de inverkar på beloppet av pensionstagarens pensioner eller utbetalningen av dem.

Den föreslagna ändringen, enligt vilken en avträdelsepensionstagare utan hinder av överlåtelsebegränsningarna skall kunna överlåta äganderätten till åkermark som omfattas av en förbindelse, under förutsättning att han förbehåller sig ständig besittningsrätt, påverkar inte i någon större utsträckning statens utgifter för avträdelsepensioner. De åkrar som kommer i fråga har i allmänhet arrenderats eller arrenderas fortfarande som tillskottsområde till en annan brukningsenhet och således betalas redan sedan tidigare minskad pension enligt lagen om avträdelsepension.

Förslaget, enligt vilket en brukningsenhet som är föremål för avträdelse och som helt eller delvis ingår i ett dödsbo får skiftas mellan delägarna i ett arvskifte i enlighet med ärvdabalken utan att skiftet inverkar på den delägares pension som ännu får avträdelsepension, bedöms ha obetydliga verkningar på de avträdelsepensioner som staten betalar. Till följd av den föreslagna ändringen minskar antalet beslut som minskar statens pensionsutgifter genom att en avträdelsepension indras delvis eller helt. Enligt uppskattning kommer minskningen av statens pensionsutgifter att bli 0,04 miljoner euro mindre 2006. Efter det beräknas kostnadseffekterna minska årligen på grund av att antalet avträdelsepensionstagare minskar.

Det bör också beaktas att de föreslagna ändringarna minskar det administrativa utredningsarbetet vid lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, vilket i sin tur minskar kostnaderna för bedömning av ansökningar om förhandsuppgifter med ca 0,1—0,2 miljoner euro per år. Antalet ansökningar om förhandsuppgifter om avträdelsepensioner uppgick 2004 till 409 och i slutet av juli 2005 till 245.

3.2. Övriga konsekvenser

Antalet ansökningar om förhandsuppgifter har ökat och pensionstagarna är ofta tvungna att på grund av ålder och hälsotillstånd flytta från brukningsenheten. De föreslagna ändringarna ger alla pensionstagare vissa medel för att kunna sköta brukningsenhetens angelägenheter på ett ändamålsenligt sätt utan att det inverkar på pensionen. Enligt gällande bestämmelser prövas indragning av pensionen från fall till fall med stöd av 13 § i lagen om avträdelsepension, vilket gör det möjligt att fortsätta utbetalningen av pensionen som förut eller delvis, om vägande skälighetssynpunkter har framkommit i ärendet. De föreslagna ändringarna gör beslutspraxis tydligare och de genom lag fastställda grunderna för lindring av förbindelsevillkoren säkerställer lika behandling av pensionstagarna.

4. Beredningen av propositionen

Jord- och skogsbruksministeriet tillsatte den 8 oktober 2004 en arbetsgrupp med uppgift att utreda möjligheterna att fortsätta systemet med avträdelsestöd för jordbruk och renhushållning samt behovet av att se över villkoren i de avträdelssystem som föregick systemet med avträdelsestöd. Arbetsgruppens uppgift var uttryckligen att reda ut de samhälleliga motiven för att låta förbindelsevillkoren i de avträdelssystem som föregick avträdelsestödet kvarstå oförändrade och att vid behov föreslå ändringar av förbindelsevillkoren.

Till arbetsgruppen hörde förutom representanter från jord- och skogsbruksministeriet även representanter från finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK ry, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC rf, Renbeteslagsföreningen och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt (LPA).

Arbetsgruppen behandlade frågan och utarbetade ett förslag till nödvändiga ändringar. Eftersom arbetsgruppen ansåg det vara vik-

tigt att en del av de föreslagna ändringarna tas in i lagstiftningen redan från och med ingången av 2006 beslutade arbetsgruppen godkänna att de föreslagna författningsändringarna bereds redan innan arbetsgruppen fått sitt betänkande färdigt.

Propositionen har beretts vid jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med de förslag till ändringar arbetsgruppen enats om. Representanter från lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och producentorganisation har deltagit i beredningen.

Utlåtande om förslaget begärdes också av finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK r.f, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC r.f. och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt (LPA).

I utlåtandena har de föreslagna ändringarna ansetts vara motiverade.

I den arbetsgruppspromemoria som är daterad den 30 september 2005 ingår ändringsförslagen sådana som de är i denna proposition.

5. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2006. Lagen skall tillämpas på överlåtelse som sker efter det att lagen har trätt i kraft. Överlåtelse anses ha skett vid den tidpunkt då överlåtelsehandlingen har undertecknats.

6. Lagstiftningsordning

Avsikten är att genom lagen ändra de förbindelsevillkor med stöd av vilka odlare har beviljats avträdelsepension och som odlarna fortfarande skall iakttä för att pensionen skall fortsätta att betalas ut. Eftersom de föreslagna ändringarna till alla delar emellertid gäller en lindring av de nuvarande förbindelsevillkoren kan den föreslagna lagen stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 13 § i lagen om avträdelsepension

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 4 januari 1974 om avträdelsepension (16/1974) 13 § 1 mom., sådant det lyder i lag 366/1997, som följer:

13 §

Börjar avträderen bedriva lantbruksproduktion i större omfattning än vad som bestäms i 6 a § 1 mom. eller i en förordning som har utfärdats med stöd av det eller har de förbindelser som nämns i 6 § 2 mom. inte iakttagits, indras avträdelsepensionen räknat från den tidpunkt då den verksamhet som föranleder indragningen inleddes, eller då försummelsen inträffade. Som försummelse att iaktta en förbindelse betraktas härvid dock inte

1) överlåtelse av mark för vilken avgivits en försäljningsbegränsningsförbindelse rörande skogsmark och impediment,

2) överlåtelse av beskogad mark för vilken avgivits en beskogningsförbindelse eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker,

3) överlåtelse eller utarrendering av mark, som omfattas av en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker, med stöd av ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år till en person som avses i 8 § 2 mom. 2 punkten, eller överlåtelse för användning som sådant naturskyddsområde eller land-

skapsvårdsområde som avses i naturvårdslagen,

4) överlåtelse av äganderätten till ett sådant odlingsbart åkerområde som omfattas av en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker, om pensionstagaren förbehåller sig livstids besittningsrätt till det åkerområde som överläts och iakttar sin förbindelse enligt 6 § 2 mom. 3 punkten,

5) utarrendering av åker som tillskottsområde på det sätt som avses i 6 § 2 mom. 2 punkten eller 8 § 2 mom. 2 punkten under den besittningstid som avses i 4 punkten i detta moment, eller

6) samtycke till sådan avvitrning och sådant arvskifte enligt 3 kap. i ärvdabalken (40/1965) där en brukningsenhet som är föremål för avträdelse och som delvis eller helt ingår i ett oskiftat dödsbo skiftas, om det har gått minst 15 år sedan den delägare som ännu får avträdelsepension ingått en sådan förbindelse som avses i 6 § 2 mom. 3 punkten.

Denna lag träder i kraft den _____ 200 . _____ låtelse anses ha skett vid den tidpunkt då
Denna lag tillämpas på överlåtelser som överlåtelsehandlingen har undertecknats.
sker efter det att lagen har trätt i kraft. Över-

Helsingfors den 21 oktober 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Lag

om ändring av 13 § i lagen om avträdelsepension

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 4 januari 1974 om avträdelsepension (16/1974) 13 § 1 mom., sådant det lyder i lag 366/1997, som följer:

Gällande lydelse

13 §

Börjar avträdaren bedriva lantbruksproduktion i större omfattning än vad som stadgas i 6 a § 1 mom. eller i förordning som har utfärdats med stöd därav eller har de i 6 § 2 mom. nämnda förbindelserna inte iakttagits, indras avträdelsepensionen räknat från den tidpunkt då den verksamhet inleddes som föranleder indragningen, eller då försummelsen inträffade. Som försummelse att iakta en förbindelse betraktas härvid dock inte

1) överlåtelse av mark för vilken avgivits en försäljningsbegränsningsförbindelse rörande skogsmark och impediment,

2) överlåtelse av beskogad mark för vilken avgivits en beskoagningsförbindelse eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker, *eller*

3) överlåtelse eller utarrendering av mark, som omfattas av en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker, med stöd av ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år till en person som avses i 8 § 2 mom. 2 punkten, eller överlåtelse för användning som sådant naturskyddsområde eller landskapsvårdsområde som avses i naturvårdslagen.

Föreslagen lydelse

13 §

Börjar avträdaren bedriva lantbruksproduktion i större omfattning än vad som *bestäms* i 6 a § 1 mom. eller i *en* förordning som har utfärdats med stöd *av det* eller har *de förbindelser som nämns* i 6 § 2 mom. inte iakttagits, indras avträdelsepensionen räknat från den tidpunkt då den verksamhet som föranleder indragningen inleddes, eller då försummelsen inträffade. Som försummelse att iakta en förbindelse betraktas härvid dock inte

1) överlåtelse av mark för vilken avgivits en försäljningsbegränsningsförbindelse rörande skogsmark och impediment,

2) överlåtelse av beskogad mark för vilken avgivits en beskoagningsförbindelse eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker,

3) överlåtelse eller utarrendering av mark, som omfattas av en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker, med stöd av ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år till en person som avses i 8 § 2 mom. 2 punkten, eller överlåtelse för användning som sådant naturskyddsområde eller landskapsvårdsområde som avses i naturvårdslagen,

4) *överlåtelse av äganderätten till ett sådant odlingsbart åkerområde som omfattas av en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker, om pensionstagaren förbehåller sig livstids besittningsrätt till det åkerområde som överläts och iakttar sin förbindelse enligt 6 § 2 mom. 3 punkten,*

5) utarrendering av åker som tillskotts-
område på det sätt som avses i 6 § 2 mom. 2
punkten eller 8 § 2 mom. 2 punkten under
den besittningstid som avses i 4 punkten i
detta moment, eller

6) samtycke till sådan avvittring och så-
dant arvskifte enligt 3 kap. i ärvdabalken
(40/1965) där en brukningsenhet som är fö-
remål för avträdelse och som delvis eller
helt ingår i ett oskiftat dödsbo skiftas, om
det har gått minst 15 år sedan den delägare
som ännu får avträdelsepension ingått en
sådan förbindelse som avses i 6 § 2 mom. 3
punkten.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Denna lag tillämpas på överlåtelser som
sker efter det att lagen har trätt i kraft.
Överlåtelse anses ha skett vid den tidpunkt
då överlåtelsehandlingen har underteck-
nats.